

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXVI.

Červenec–srpen 2020

Draží čtenáři!

Přichází čas prázdnin a věřím, že alespoň děti se na něj dostatečně připravily. Prožili jsme za poslední měsíc poměrně hodně slavností, setkání kněží v katedrále, přijímání nových žadatelů o křest do katechumenátu, svatodušní vigilie, křest dospělých, biřmování v katedrále, první svaté přijímání, slavnosti a spousty dalších krásných setkání. Jako by se čas smíloval a my mohli tyto důležité okamžiky prožít.

Všichni víme, že období, kterým jsme prošli nebylo jednoduché a ukazují se jeho dopady především v přítomnosti. Často je slyšet seznam výčitek a stesků, a to nejenom na politiky. Dejme si pozor, aby nás tato lavina obviňování nezavalila.

Bůh je živý a člověku dává život, aby dokázal s jeho pomocí tvořit a třeba i znovu začínat, pokud se nám něco nepodaří. Dává člověku moudrost, aby hledal nové cesty, protože žádné údobí života není marné. Mějme víru a až opadnou přívaly vod a bude už odklizeny i to, co způsobila velká voda, snad budeme mít prostor zaradovat se třeba z rozkvetlé květiny, a to i tam, kde živelní pohroma nebyla, ale člověk se cítí zavalený bahnem nedorozumění.

V posledním čase můžeme skutečně žasnout, jak se plány do budoucna mohou v okamžiku sesypat.

Přeji vám poklidné prázdniny bez roušek. Ať ten čas, který je nám dán, využijeme k radosti své i druhých. Nezapomínejme na setkání s Kristem v eucharistii, nezapomínejme, že pokud prožíváme něco pěkného a radostného, že je to jeho dar. A pamatujme, že věci se mohou neočekávaně pokazit, proto je dobré stále prosit o ochranu a požehnání.

Žehnám vám, ať vás Pán chrání a naplňuje svým Pokojem!

Váš br. Filip

PRÁZDNINY VE FARNOSTI

Pro aktuální informace sledujte, prosím, nástěnku a ohlášky.

Změna bohoslužeb a provozu fary v červenci a srpnu

Během letních prázdnin v červenci a srpnu nebudou ranní mše svaté v 7.00 hodin a nebude nedělní mše svatá pro rodiny s dětmi v 10.15 hodin (bude opět až 6. 9.). Zpovědní pohotovost bude od pondělí do pátku pouze dopoledne od 9.00 do 12.00 hodin (zповídá se také půl hodiny přede mší svatou). Hodiny pro veřejnost na faře budou pouze v pátek od 9.00 do 11.30 hodin.

Svátek Panny Marie Andělské

Na sobotu 1. srpna připadne svátek Panny Marie Andělské z Porciunkule. Ve františkánském klášteře v Hájku u Prahy bude v 11.00 hod. mše svatá, kterou slouží P. Jakub František Sadílek OFM.

Kalendárium

- 5. 7. (ne) Slavnost sv. Cyrila a Metoděje – řeholní svátek bratra Cyrila
- 6. 7. (po) Mistr Jan Hus
- 15. 7. (st) Řeholní svátek br. Bonaventury
- 18. 7. (so) Setkání – Betlémské mnišky v 10.00 mše sv. v Michalské kapli
- 25. 7. až 1. 8. Farní dovolená „Chatky na jihu“
- 25. 7. (so) Řeholní svátek br. Jakuba
- 4. 8. (út) Řeholní svátek br. Vianneye
- 5. 8. (st) Slavnost posvěcení římské baziliky Panny Marie Větší (tj. Panny Marie Sněžné v Římě)
- 6. 8. (čt) Řeholní svátek br. Mojžíše

9. 8. (ne) Řeholní svátek br. Eliáše
 14. 8. (pá) Obnova slibů bratří – 18.00 hodin
 15. 8. (so) Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
 15. 8. (so) Věčné sliby bratří – 11.00 hodin
 20. 8. (čt) 1. výročí úmrtí o. Michala – bude za něho sloužena mše sv.
5. 9. (so) Hlavní pouť v Hájků s procesím od kaple č. 18 –
 oslavuje apoštolský nuncius Charles Daniel Balvo
6. 9. (ne) 1. mše sv. pro rodiny s dětmi po prázdninách – 10.15 hodin

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se v červenci, srpnu ani v září nekoná. V září bychom se místo klasického setkání u Panny Marie Sněžné rádi (nepovinně) sešli na hlavní pouti v Hájků (v sobotu 5. září v 11.00 hodin na mši svaté).

OHLÉDNUTÍ

Z ohlasu našich farníků

Milá redakce,

moc Vás zdravím a děkuji za Vaši práci, kterou věnujete farnímu zpravodaji – Sněžence. Jak říkal otec Bonaventura na mši svaté, je opravdu moc dobře, že něco takového ve farnosti funguje. Já sem chodím necelý rok, ale díky Sněžence se cítím „vztažená“ do společenství, alespoň na dálku.

Jedna z mála světlých chviliek karantény, kromě mší svatých od našich františkánů, pro mě bylo Urbi et Orbi a pak také křížová cesta papeže Františka. Nevím, zda jste ji sledovali, ale pro mne to byla nejsilnější křížová cesta, co jsem kdy zažila. Na papežovo přání ji sepsali vězni, ti, co se o ně starají a také oběti trestné činnosti. Každým zastavením se prolíná velký hřích, ale také touha po odpuštění a nesmírná Boží milost a láska, která může odpustit cokoli.

Zvláště mě zasáhlo dvanácté zastavení – meditace probačního úředníka – o to bych se možná i chtěla, jak říkal Bonaventura, s ostatními podělit.

Text křížové cesty je online zde:

<https://www.pastorace.cz/file/ebe656871680cceb125a0e1718f94d5b/218306/2020-krizova-cesta-s-papezem-velky-patek-2020-vezeni.pdf>

Uveřejnění je samozřejmě pouze na Vás, toto je takový návrh. Ale moc se mi líbí, že ve Sněžence dáváte prostor i textům našeho papeže Františka, kterému bychom jistě všichni měli pozorně naslouchat.

Kateřina Stantić

* * *

Milí bratři františkáni,
stále mne udivuje skromnost s níž hodnotíte přenosy mší sv. v době koronavirové karantény. Na Facebooku jsem četla příspěvek, že tyto mše byly „něčím navíc“ a s tímto názorem se ztotožňuji.

Ve dnech paniky a nejistoty, kdy se lidé sobě vyhýbali, ministři v rouškách denně měnili příkazy, ve dnech brutální mediální masáže existovalo místo, kde svět byl ještě normální. Dokazovaly to vaše úsměvy, klidné jednání, hluboké promluvy i krásná hudba a zpěv. Byla to světlá hodina dne a Bůh byl zde.

Duch Svatý vane kudy chce, dokonce i po internetu.

Děkuji ze srdce statečnému a nezlomnému otci Benediktovi za jeho zamyšlení, i bratru Bernardovi z Liberce.

Marta Čapková

* * *

Svědectví o tom, jak jsem si v koronavirové době povídala s Bohem a jak On odpověděl

Ráda bych se vámi podělila o jeden silný zážitek z doby koronavirové.

Měla jsem štěstí, že díky tomu, že syn natáčel první mši z tohoto krásného kostela, jsem se dozvěděla o možnosti sledování videí z každodenních mší. A opravdu jsem toho využila a myslím, že jsem je viděla a prožila všechny. Dokonce i když jsem neměla v úmyslu se takto zúčastnit celé mše, ale chtěla si poslechnout jen evangelium a kázání, tak jakmile jsem uslyšela první tóny varhan, nedokázala jsem se odtrhnout a sledovala vše až do konce.

No a potom, po několika týdnech, jsem se modlila před spaním a prosila o víru pro svého bratra Mojmíra, jeho partnerku Míšu a jejího dvacetiletého syna Davida. Nejsou pokřtěni, bydlí 300 km daleko, tak se za ně aspoň modlím. Dělán to už delší dobu, ale tentokrát jsem modlitbu říkala pomalu a přemýšlela jsem o nich. Když jsem uvažovala o Davidovi, řekla jsem: „Pane Bože, bratr a Míša aspoň slyšeli, že existuješ, o Vánocích se stavili v kostele, ale David, ten o Tobě asi vůbec neslyšel, nikdo mu o Tobě nevyprávěl, jak ten se má dostat k víře? Vždyť je to takřka nemožné.“ Tak jsem nad tím chvíli meditovala a připadalo mi to bezvýhodné. Ale potom jsem si vzpomněla na Boží zázraky a rázně jsem řekla: „No, já Pane Bože vůbec netuším, jak by se to dalo udělat, ale Ty jsi udělal tolik zázraků, tak si s tím dokážeš poradit. Já s tím neudělám nic, odevzdávám to tobě.“

Toto se stalo druhou květnovou sobotou o půlnoci. Druhý den, v neděli po obědě, mi volá Míša s bratrem a z ničeho nic mi oznamují: „Tak si představ, byl tady David a chtěl košili, chce jít do kostela.“ Byla jsem naprosto omráčená a chvíli nemohla vůbec mluvit.

Potom mi vysvětlila, že David si našel přítelkyni, která je z Olomouce, z věřící rodiny, a tak s ní a její rodinou půjde na mši.

Byl to naprosto neuvěřitelný zážitek, měla jsem pocit, že se mnou Bůh komunikuje. Bylo to nádherné.

Natálie Bakalářová

Noc kostelů 2020 v omezeném provozu

Letošní Noc kostelů byla pro naši farnost opravdovou výzvou. Koronavirus a opatření v rámci pandemie zasáhly tvrdě a dotkly se mnohého. Nejprve jsme ani netušili, zda se noc, kdy otevřeme dveře návštěvníkům vůbec uskuteční, a pokud ano, v jakém rozsahu a za jakých podmínek. O akci se nemluvilo, brožurky a další tisk se zrušil a nikdo nevěděl, jestli akci přesunou či úplně zruší. Nakonec se Noc kostelů posunula pouze o týden a opatření se uvolnila. Stále ale zbývalo mnohé, co jsme nemohli nebo čemu jsme museli čelit. Nízký počet organizátorů, chybějící program, a především přísná hygienická opatření. Na nic nesahat, bylo letošním mottem. A tak odpadly – světelný kříž, nástěnka se špendlíčky v mapě odkud lidé přijeli nebo popisky u oltářů. Chyběli turisté i propagace. Toto vše jsme tušili, a přesto do toho šli.

Lidé chodili, projevovali zájem o historii, komunikovali a děkovali, že mohou přijít a že jsme to nevzdali. Otevřeli jsme chrám a pro zájem i kapli. Lidé chodili sami i s dětmi, nejen pro informace, ale i využít možnost setrvat v tichu v modlitbě. Přesto i v omezeném provozu jsme měli hojnou účast čítající přes tisíc návštěvníků. A já za to děkuji! Děkuji všem, kteří přišli, podpořili nás i tuto skvělou dobu k setkávání se. Děkuji o. Filipovi, že nám umožnil uskutečnit Noc kostelů, bratřím Samuelovi a Angelovi a všem, kteří se na letošní Noci kostelů podíleli. Zvládli jsme to, Bohu díky!

Alena Bohdanecká

Rodinný Hájek
Rodinný Hájek

je jedním slovem pohoda

Rodinný Hájek

I letos se sešly rodiny s dětmi z naší farnosti na jeden červnový víkend v Hájku, aby spolu strávily pár chvil.

I letos bylo krásné počasí a i letos – přesně ve chvíli velmi očekávané námořní hry pro děti – začalo šíleně pršet.

Sešlo se nás asi 13 rodin a byl to opět moc hezký víkend. Muži tvrdě pracovali s bratrem Eliášem se dřevem a přesto, že skončili až se stmíváním, byli naprosto spokojeni.

U ohně jsme opékali a mluvili, lehce oslavili narozeniny bratří Filipa a Eliáše

a děti si hrály a běhaly po klášteře... jako doma.

Rodinný Hájek má tu moc, že prožijete pár dní v místě, kde se stalo mnoho věcí, dýchne na vás jeho duch; a Duch Svätý dá radost ze společenství, radost ze života a klid již zas dál.

Magdalena Komárková

Církev slaví, aneb slavnost, která se málem nekonala

Říká se, že když člověk plánuje, Pán Bůh se směje. Někdy to může platit doslovně. Na začátku tohoto školního roku jsme s dětmi a jejich rodiči plánovali přípravu na to, jak půjdou v červnu k 1. svatému přijímání. Rozvrh probírané látky byl přesně stanoven tak, aby vše potřebné děti nejen slyšely, ale i zažily. Do Vánoc jsme měli celkem 14 setkání, která běžela podle našeho „plánu“.

Pak ale přišel 1. leden, já jsem si natřikrát zlomila nohu, a když už byly děti šest týdnů bez výuky náboženství a moje uzdravení bylo v nedohlednu, byl bratr Boni tak obětavý, že po čtyři týdny výuku suploval. Následoval další rentgen mojí končetiny, který prokázal, že kosti jsou srostlé a všichni jsme jásali – zase se uvidíme! Ale ouha! Hned druhý den po této radostné zprávě byly zavřeny školy kvůli Covidu 19 a děti mohly opět nastoupit do lavic až 25. května. Po jedenáct týdnů tak byly opět bez výuky, pouze v písemném kontaktu, a to díky PC.

Tak trošku mi to připadalo jako situace, kterou Pán Ježíš prožíval těsně před svým ukřižováním – musel při Poslední večeři říci JEN to, ale VŠECHNO to, co bylo zapotřebí, protože čas kvapí...

Při posledních čtyřech setkáních jsme pracovali „na plné obrátky“, jen se z nás kouřilo, a děti situaci pochopily a zvládly. Bohu díky – a díky jejich rodičům.

Mohl tedy nastat ten vytoužený víkend, kdy děti poprvé přijmou Boží milost skrze svátost smíření a svátost Nejsvětější. Po sobotním očištění duší ve svaté zpovědi (velkou radost jim způsobilo symbolické pálení hříchů na klášterním ohništi) nastala konečně slavnost, která dávala celému školnímu roku jakési předznamenání a předchuť.

Šest dětí přijalo Pána Ježíše do svých srdcí v Eucharistii a všichni jsme cítili velkou vděčnost. Vzpomněla jsem si však na slova, která kdysi řekl kněz jednomu snoubeneckému páru, když je oddával: „Nemyslete si, že teď to všechno končí. Naopak! Teprve teď všechno začíná!“

Modleme se tedy za naše děti, aby se jejich svátostný život rozvíjel tak, aby dělaly radost Pánu Bohu i nám všem.

*Simona Skřivánková, katecheta
neděle, 21. 6. 2020*

Výuka náboženství ve školním roce 2020–2021

Vážení a milí rodiče, kteří uvažujete o výuce náboženství pro své děti v naší farnosti od září 2020, buďte prosím tak hodní a ozvěte se mně mailem. Uvažuji o zachování stejného dne – tedy středy, a to v odpoledních hodinách. (Letos byly skupiny od 15 hod., 16 hod., 17 hod. pro děti a od 19 hod. – pro dospělé.)

Samozřejmě jsou vítáni také všichni **dospělí, kteří mají zájem o setkání nad Písmem svatým**. Podle zájmu bych pak mohla s předstihem promyslet rozvrh setkávání od 1. středy v září 2020.

Přeji vám všem krásné léto a těším se na vás!

*Simona Skřivánková, katecheta
(e-mail: simsk@email.cz)*

* * *

Milí přátelé a kamarádi,
byla jsem oslovena, zdali bych jako první nevystavovala v nově zrekonstruovaných prostorách františkánského kláštera. Výzvu jsem s radostí přijala, a tak Vás co nejsrdečněji zvu do nové galerie „U Františkánů“, kde jsou vystaveny fotografie dětí, které učím. Vstup do galerie je z dětského hřiště ve Františkánské zahradě.

Těším se na setkání s Vámi v krásných prostorách
Michaela Antušková

Z vernisáže Míši Antůškové

Dne 24. června proběhla v nově otevřeném opraveném prostoru chodby se zázemím u refektáře vernisáž fotek dětí z Prahy 1 z dílny fotokroužku naší farnice Míši Antůškové. Akce se zúčastnili kromě dětí i jejich rodiče, zástupci Prahy 1 – místostarosta pan Burgr a zástupkyně za školství, dále několik bratří i známých galeristů. Po písních, které zazněly z klavíru bratra Samuela a naší kostelní zpěvačky Zdenky a prosloveh, bratr Eliáš požehnal nový prostor a pak již byl čas na neformální rozhovory a pohoštění. Děti vypadaly velmi spokojeně. Děkujeme Míše i jejímu manželovi a jejich pomocníkům za přípravu milé akce. Prostor bude sloužit jako zázemí refektáře, ale také na různé společenské a duchovní akce, hostiny a také sem tam jako prostor výstavní. Děkujeme i všem, kdo se na přestavbě nových prostor podíleli: firmě Jakave, panu architektovi Drobnému, paní správce Gabriele i bratru Eliášovi.

Bratr Jakub

* * *

Poděkování a poslední rozloučení

V sobotu 27. června jsme se v kostele sv. Bartoloměje při zádušní mši sv. rozloučili s básnířkou, klavíristkou a hudební skladatelkou Markétou Procházkovou-Lutkovou (25. 9. 1963–2. 6. 2020). V naší farnosti jsme ji poznali při Tříkrálové sbírce. Po několik let, spolu s manželem Petrem M. Lutkou, podpořila naše koledování hrou na klávesy.

Odpočinutí věčné dej jí Pane a světlo věčné ať jí svítí! Amen.

Žofie Ludvíková

* * *

Vzpomínáme na otce Michala

20. srpna 2020 uplyne právě rok ode dne, kdy si náš Pán k sobě vzal bratra, kněze a faráře u PMS, Michala Františka Pometla. Vzpomínáme na něho nejen v modlitbě, ale i tehdy, když máme příležitost potěšit se jeho uměním bravurního kreslíře. Často se s obrázky otce Michala setkáváme i na nástěnce SFŘ u východu z nádvoří našeho kostela.

Ministranti Panny Marie Sněžné

Službou u oltáře chceme být blíže Bohu, který se nám sám na oltáři dává. Pán Ježíš říká: *Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.*

Chtěl by ses stát také ministrantem, který slouží u oltáře?

Neboj se, zveme tě mezi nás. Nevadí, že zatím neznáš, co a jak, rádi tě to naučíme.

Ministrantské schůzky máme jednou za tři týdny, nebo když se sejdeme. Zажiješ i mnoho legrace. Přijď přede mši svatou do sakristie.

Naše aktivity jsou rozmanité...

A to jsme my.

Odkaz na naše ministrantské stránky:
<https://ministranti-panny-marie-snezne7.webnode.cz>

váš Anděl (br. Angelo)

MYBIBLE (4. ČÁST)

[maj bajbl]

Bonaventura Ondřej Čapek OFM

(2001): Gedeonovo rouno (Sd 6,36–40)

V roce 2001 jsem zažil něco, co hodně připomínalo Gedeonův příběh s rounem.

V roce 2000 jsem se rozhodoval ohledně vstupu do řádu. Chtěl jsem mít nějakou jistotu, že mě Bůh skutečně do řádu volá, že jsem si to nějak nevymyslel. Dal jsem proto Bohu takovou nabídku, možná přímo výzvu: „Dej mi, Hospodine, nějaké jasné znamení, jestli do řádu vstoupit mám, nebo ne. Ty víš, že nechci nějaký pocit, nějaké zablýskání paprsků, nebo podobnou hloupost. Chci něco empirického, jasného, nezpochybnitelného... Ty víš, že ateista Feynman, když popíral možnost tvého působení ve světě, dal jasné kritérium. On říkal, že by se muselo stát něco, co by se na 95 % nemohlo stát bez tvého působení a pro všechna jiná vysvětlení by zbývalo nanejvýš 5 %. Chci něco, co by bylo jasně od tebe a bylo by to maximálně na 5 %, že to je náhoda. Je mi jedno, co to bude, ale dej mi, prosím, takovýto typ jistoty!“ Vlastně Gedeon chtěl něco podobného. Bylo krajně nepravděpodobné, aby rosa padla jen na jeho rouno, a přitom by okolní půda zůstala suchá, ale přesto se tak stalo.

Jak asi čekáte, Bůh moji troufalou prosbu nevyšlyšel. Několikrát se mi zdálo, že znamení již bylo uděleno. Ale vždy šlo jen o zdání. Musel jsem se pro řád rozhodnout sám, bez gedeonské Boží intervence.

Když jsem se ale poté pro řád rozhodl, zůstalo mi stále vážné dilema: jít do řádu hned (tj. v roce 2001), anebo ještě počkat, vykonat civilní vojenskou službu a nastoupit o dva roky později (tj. v roce 2003). V průběhu tohoto období rozlišování mě znenadání při cestě na autobus napadla myšlenka: hod' si minci! Občas jsem to tak dělával, když jsem se nemohl rozhodnout, losoval jsem pomocí mince a ta rozhodla za mě. Dal jsem si ale jednu podmínku: když padne 10x po sobě to samé, pak to platí, jinak ne. Jako student matematiky jsem znal pravděpodobnosti a věděl jsem, že 10x po sobě to samé nepadne.

Nebo padne jen obrovskou náhodou rovnou 0,2 %. Chytl jsem mezi prsty desetikorunu a říkal jsem si: Lícová strana – to je Petrov, to je služba církvi, jdu do řádu hned. Rubová strana – to je lev, to je symbol státu, to je civilní vojenská služba. Hodil jsem poprvé a padl Petrov. Pousmál jsem se. Hodil jsem podruhé a padl opět Petrov, nevěnoval jsem tomu však příliš pozornosti. Potřetí... opět Petrov. Řekl jsem si: to je vtipné. Počtvrté padl opět... Petrov. Začal jsem se smát. Připadalo mi legrační, že mi padly 4 Petrovy a po sobě, ale věděl jsem, že to skoro nic neznamená. To, že bych naházel ještě dalších 6 je stále pod prahem 1% pravděpodobnosti. Na pátý pokus mi padl Petrov. Na šestý opět Petrov. V tu chvíli mi došlo, že to není náhoda. Dál jsem házel skoro jako ve snu. Petrov–Petrov–Petrov – a zase Petrov. To už jsem se vůbec nesmál. 0,2 % nebylo pro Boha problém.

O několik týdnů později jsem svůj odchod do řádu řešil s mámou. Bylo to nějak emočně náročné, ani si nepamatuji, jestli mi něco jen sdělila, nebo co se stalo. Pro mámu to byly těžké chvíle, pro ni to znamenalo, že zůstane doma sama a nedočká se vnoučat. Odešel jsem tehdy smutný a rozrušený do pokoje a bezděčně jsem sáhl opět po minci. Jako bych řekl Gedeonovo: „Hospodine, rád bych to s rounem zkusil ještě jednou. Kéž je jenom rouno suché a všude po zemi rosa!“ Tentokrát šlo o dvacetikorunu. Svátý Václav symbolizoval svatováclavskou provincii bratří františkánů, lev na rubové straně i tentokrát představoval službu vlasti. Hodů bylo opět deset. A opět padla 10× lícová strana. Hospodin mi předvedl svůj trik s mincí na požádání i podruhé. Kdyby se toto vše stalo náhodou, byla by to náhoda s pravděpodobností 0,00019 %. Řekl bych, že trochu hodně velká náhoda. Nedělám si iluze, myslím, že by pan Feynman z toho vykličkovat uměl a našel by důvody, proč se to stát mohlo a muselo. Ale přeci jen, požadovat na začátek jistotu 95 % a na konci dostat jistotu 99,99981 %, to by se i jemu vysvětlovalo trochu složitě.

Ve mně se však probudil úžas. Samozřejmě jsem byl nadšen, že Bůh takto zasahuje do běhu dějin. Ale co mě zarazilo nejvíc, že zasahuje do dějin kvůli mně. Měl jsem v tu chvíli jistotu, že Bůh mě z nějakého důvodu v řádu chce. Když si pak uvědomím, co by se stalo, kdybych vstoupil až v roce 2003, pak jsem nesmírně rád. Takto jsem mohl první léta františkánství strávit po boku br. Jakuba, mohl jsem zažít Prusiny, zkrátka jsem za svůj urychlený vstup velice rád.

Později jsem zkoušel tyto závěry ještě zpochybnit. Házel jsem často mincí ve snaze zopakovat tu fenomenální sérii 20 stejných hodů, ale myslím, že jsem se nikdy nedostal (ve shodě s počtem pravděpodobnosti) za 8 sérii jednoho

obrazce. Hledal jsem po Feynmanově vzoru nějaká logická vysvětlení, proč jsem hodil 20× za sebou stejnou stranu mince a našel jsem různé důvody, které to mohly ovlivnit, ale onu neuvěřitelnou pravděpodobnost jsem, ani při maximálním úsilí zpochybnit nadpřirozenou povahu tohoto pokusu, nestlačil pod 99,9 %.

Takže děkuji Pánu, že mě povolal. Že povolal svého služebníka Gedeona. A že podobně povolal i br. Cyrila. On sice nekladl rouno, ani neházel mincí, ale vyplňoval sázkové tikety – můžete se ho schválně na to někdy zeptat.

K chvále Pána, který promlouvá v dějinách!

(pokračování příště)

Milý Boni,

vážený pane farní vikáři P. ThLic. Mgr. Bc. Bonaventuro Ondřeji Čapku OFM, **farnost, ministranti i redakce Sněžanky ti ze srdce blahopřejí ke skvělým 40. narozeninám, jichž dosáhneš 16. července tohoto roku!**

K ZAMYŠLENÍ

Dary Ducha Svatého (pokračování z minula)

V červnové Sněžence jsme se věnovali prvním čtyřem darům Ducha Svatého – daru moudrosti, rozumu, rady a síly. Zbývající tři – dar vědění (umění), zbožnosti a bázně Boží završují symbolickou úplnost Božích darů pro ty, kteří je touží a chtějí přijmout. Dnes zauvažujeme nad pátým darem Ducha Svatého.

Dar vědění (umění)

Pátý dar Ducha Svatého je dar vědění (scientia), podle Katechismu katolické církve je tento dar nazýván darem umění (č. 1845). Vědění, které pochází od Ducha Svatého se neomezuje na lidské poznání; tento zvláštní dar nám skrze

stvoření dává chápat velikost a lásku Boží a Jeho hluboký vztah ke každému tvorů.

Když jsou naše oči osvíceny Duchem Svatým a otevřeny kontemplaci Boha v kráse přírody a velikosti kosmu, objevují, že všechno mluví o Něm a Jeho lásce. Je to prožitek, který zakoušíme i tehdy, když obdivujeme umělecké dílo nebo jakýkoliv div, který je plodem génia a tvořivosti člověka. Pro to vše nás Duch Svatý nabádá chválit Pána z hloubi svého srdce a rozpoznávat ve všem, co máme a co jsme, nedocenitelný dar Boží a znamení Jeho nekonečné lásky k nám.

V první kapitole Geneze je zdůrazněno, že Bůh má zalíbení ve svém stvoření. Každý den končí slovy: „*Bůh viděl, že je to dobré.*“ (1,12.18.21.25) Když Bůh dokončil stvoření člověka, neřekl, „že je to dobré“, ale řekl, „*že je to velmi dobré*“ (1,31). V Božích očích jsme tím nejkrásnějším, největším a nejlepším z celého stvoření. Pán nás má rád! Máme Mu za to děkovat. Dar vědění nás staví do hlubokého souladu se Stvořitelem a dává nám účast na jasnosti Jeho pohledu a Jeho soudu. Dar vědění nám pomáhá neupadat do chybných postojů. Prvním z nich je riziko považovat se za vládce stvoření. Stvoření není náš majetek, je to dar, podivuhodný dar, kterým nás obdaril Bůh, abychom jej opatrovali a užívali ku prospěchu všech, vždy s velkou úctou a vděčností. Druhým chybným postojem je pokušení zastavit se u stvoření, jako by mohlo nabídnout odpověď na všechna naše očekávání. Darem vědění nám Duch pomáhá neupadnout do tohoto omylu.

Musíme pečovat o všechny krásné a úžasné věci, které nám Bůh dal. Stvoření je pro nás, abychom z něho všichni rovným dílem měli užitek. Avšak nikoli proto, abychom je vykořisťovali, nýbrž opatrovali, protože Bůh nám odpouští vždycky, my odpouštíme někdy, ale stvoření neodpouští nikdy. Pokud je nebudeme opatrovat, zničí nás.

Měli bychom se nad moudrostí těch, kteří po staletí žijí v souladu s přírodou zamyslet a prosit Ducha Svatého o dar vědění, abychom dobře chápali, že stvoření je nejkrásnějším darem Božím. Bůh učinil mnoho krásného pro to nejkrásnější, jímž je člověk.

(pokračování příště)

*Zdroj: Zdislava Nosková: Eliška Pretschnerová a Duch Svatý. TRITON 2017
Citováno: str.: 43–46 (Katecheze papeže Františka o darech Ducha Svatého).
Výběr: Redakce*

*Mariánské pouti
v Hájku*

Mariánské pouti v Hájku

Ilustrace o. M. Pomelto OFM

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9.00, 11.30, 18.00
denně: 7.30, 17.30 modlitba růžence
čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve středu 15. 7. a v sobotu 15. 8. v 19.00 hodin.

* * *

O. Eliáš žehná strojům na Motorkářské pouti 27. června 2020 v Hájku u Prahy

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Pá 9–11.30

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněžanky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2020. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 10 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.